32008D0357

ODLUKA KOMISIJE

od 23. travnja 2008.

o posebnim zahtjevima za sigurnost djece koji moraju zadovoljavati europske norme za upaljače sukladno Direktivi 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća

(Tekst značajan za EGP)

(2008/357/EZ)

KOMISIJA EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice,

uzimajući u obzir Direktivu 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ([1]), a posebno njezin članak 4. stavak 1. točku (a),

budući da:

(1) Direktivom 2001/95/EZ propisane su obveze proizvođača da na tržište stavljaju samo sigurne proizvode.

(2) U skladu s Direktivom 2001/95/EZ pretpostavlja se da je proizvod siguran s obzirom na rizike i kategorije rizika koji su obuhvaćeni odgovarajućim nacionalnim normama, kada je u skladu s neobvezujućim nacionalnim normama, kojima su preuzete europske norme.

(3) Direktivom 2001/95/EZ je predviđeno da europske norme trebaju biti prihvaćene od strane europskih normizacijskih tijela. Takvim je normama potrebno osigurati da proizvod zadovoljava opće sigurnosne zahtjeve Direktive.

(4) Upaljači su sami po sebi opasni proizvodi s obzirom da stvaraju plamen ili vrućinu, kao i stoga što sadrže zapaljivu tekućinu ili plin, koji su često pod tlakom. Najčešći mogući rizici povezani s pogrešnim rukovanjem upaljača su požari, opekline i rasprsnuća koja, uz prisutnost izvora topline, mogu izazvati eksploziju.

(5) Upaljači nisu namijenjeni djeci. Unatoč tomu, pogrešno rukovanje upaljačima, posebno od strane male djece, nije tako rijetka pojava te ju je potrebno uzeti u obzir prilikom procjene sigurnosti takvih proizvoda. To je posebno važno u slučaju upaljača za jednokratnu uporabu, koji se prodaju u velikim količinama, često zajedno u većim pakiranjima, a koje potrošači zbog niske cijene proizvoda rabe, kao i u slučaju upaljača izrađenih u zabavnom obliku, a koji su zbog privlačnog izgleda posebno zanimljivi maloj djeci.

(6) Pogrešno rukovanje upaljačima od strane male djece može dovesti do požara koji za posljedicu imaju veliku osobnu i gospodarsku štetu, uključujući smrt. Zbog svega toga, upaljači predstavljaju ozbiljan rizik, u odnosu na pogrešno rukovanje od strane male djece.

(7) Komisija je 1998. Europskom odboru za normizaciju (CEN) izdala mandat br. M/266 u vezi normizacije upaljača u odnosu na sigurnost potrošača i djece, a čiji je rezultat bila Europska norma EN 13869:2002: Upaljači — sigurnosni mehanizmi za djecu — sigurnosni zahtjevi i pokusne metode.

([1]) SL L 11, 15.1.2002., str. 4.

(8) S obzirom na to da postoji mogućnost ugrožavanja zdravlja i sigurnosti potrošača, posebice, kada se mala djeca igraju upaljačima i njima pogrešno rukuju, te da je navedeni rizik moguće učinkovito ukloniti isključivo prikladnim mjerama primjenjivima na razini Zajednice, Komisija je 11. svibnja usvojila Odluku 2006/502/EZ [1] u skladu s odredbama članka 13. Direktive 2001/95/EZ, kojom se od država članica zahtijeva da poduzmu mjere kojima bi se osiguralo da se na tržište stavljaju samo upaljači koji su sigurni za djecu i zabranilo stavljanje na tržište upaljača noviteta.

(9) S obzirom da Odluke usvojene na temelju članka 13. Direktive 2001/95/EZ predstavljaju privremene mjere s primjenom od maksimalno jedne godine, te da je svaku moguće zasebno produžiti na razdoblja od maksimalno još jedne godine, Komisija je 12. travnja 2007. usvojila Odluku 2007/231/EZ [2] kojom se valjanost Odluke 2006/502/EZ produžuje za jednu godinu.

(10) Iako norma EN 13869 još uvijek nije navedena u Službenom listu u skladu s odredbama Direktive 2001/95/EZ, Odlukom Komisije 2006/502/EZ dana je pravna pretpostavka za usklađenost onih upaljača, koji su u skladu s nacionalnim normama, a koje su preuzele normu EN 13869.

(11) U svjetlu potrebe za korisnim prikladnim tehničkim rješenjima za procjenu sigurnosnih zahtjeva upaljača u odnosu na njihovu uporabu od strane djece, države članice i Komisija, u suradnji s europskim normizacijskim tijelima te nakon savjetovanja sa svim dionicima, utvrdile su potrebu revizije norme EN 13869.

(12) Glavni problem utvrđen kod trenutne norme je oslanjanje na testiranje skupine djece, u namjeri da se provjeri da li su upaljači zaista sigurni za dijete. Iako se metoda testiranja skupine djece pokazala kao pouzdana metoda, prikladno bi bilo utvrditi alternativne metode utvrđivanja sigurnosti upaljača za djecu, pod uvjetom da je svaka alternativna metoda jednako učinkovita i pouzdana. Nadalje, postojeća definicija upaljača koji su posebno privlačni djeci (upaljači noviteti) je otvorena za razna tumačenja, što može dovesti do nejednake primjene zabrane takvih upaljača. Naposljetku, potrebno je riješiti još mnoga druga pitanja, kako bi norma u potpunosti ispunila svoju ulogu, tako da se njome osiguravaju prikladna tehnička rješenja.

(13) Posebne zahtjeve za sigurnost djece u vezi s upaljačima potrebno je izraditi u skladu s odredbama članka 4. Direktive 2001/95/EZ, s ciljem da se od normizacijskih tijela zahtijeva da revidiraju normu EN 13869 u skladu s postupcima propisanim Direktivom 98/34/EZ [3], u odnosu na procedure informiranja na području tehničkih normi i pravila, te da objave revidiranu normu u Službenom listu.

(14) Nakon što je u Službenom listu objavljena oznaka revidirane norme, podrazumijeva se da upaljači proizvedeni u skladu s normom zadovoljavaju opće sigurnosne zahtjeve sukladno Direktivi 2001/95/EZ o općoj sigurnosti proizvoda, pod uvjetom da su zadovoljeni posebni zahtjevi za sigurnost djece obuhvaćeni navedenom normom.

(15) Mjere predviđene ovom Odlukom su u skladu s mišljenjem Odbora osnovanog Direktivom 2001/95/EZ,

ODLUČILA JE:

Članak 1.

Svrha

Svrha ove Odluke je utvrđivanje zahtjeva na temelju kojih Komisija može od relevantnih normizacijskih tijela zahtijevati da izmijene relevantne norme koje se odnose na upaljače.

Definicije

Za potrebe ove Odluke:

„upaljač” znači ručna naprava za proizvodnju plamena uporabom goriva, koja se uobičajeno koristi za paljenje, osobito cigareta, cigara i lula, a za koju se može predvidjeti da se može koristiti za paljenje materijala kao što su papir, stijenj, svijeće i svjetiljke, proizvedena s određenom zalihom goriva, bilo da je namijenjena ponovnom punjenju ili ne;

[1] SL L 198, 20.7.2006., str. 41.
[2] SL L 99, 14.4.2007., str. 16.
[3] SL L 204, 21.7.1998., str. 37.

„upaljač siguran za djecu" znači upaljač osmišljen i proizveden tako da se njime ne može koristiti dijete mlađe od 51 mjeseca, pod normalnim i razumno predvidljivim uvjetima korištenja zbog, na primjer, snage koja je potrebna za njegovo korištenje, njegova oblika, zaštite mehanizma paljenja, složenosti ili slijeda postupaka koji su potrebni za paljenje;

„upaljač privlačan djetetu" znači upaljač, čiji je oblik na bilo koji način sličan nekom drugom predmetu, za koji je poznato da je privlačan i namijenjen uporabi djece mlađe od 51 mjeseca.

Članak 2.

Zahtjevi

1. U smislu članka 4. Direktive 2001/95/EZ, posebni zahtjevi za sigurnost upaljača u odnosu na djecu su:

(a) upaljači moraju biti sigurni za djecu, na način da se smanji mogućnost i vjerojatnost, da djeca mlađa od 51 mjeseca njima rukuju;

(b) upaljači ne smiju biti privlačni djeci mlađoj od 51 mjeseca.

2. Stavak 1. točka (a) se ne primjenjuje na upaljače koji se mogu ponovno napuniti, a za koje proizvođači osiguravaju, na zahtjev nadležnih vlasti, potrebnu dokumentaciju kojom se opravdava to što su upaljači oblikovani, proizvedeni i stavljeni na tržište tako da je zajamčena neprekidna očekivana sigurna uporaba tijekom njihovog vijeka trajanja od najmanje pet godina, da su podložni popravku, te koji posebno zadovoljavaju sljedeće zahtjeve:

(a) imaju, u skladu s Direktivom 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [1], pisano jamstvo proizvođača u trajanju od najmanje dvije godine, za svaki upaljač posebno;

(b) moguće ih je popraviti i sigurno ponovno napuniti tijekom cijelog vijeka trajanja, a posebno moraju imati mehanizam paljenja koji je također moguće popraviti;

(c) dijelovi koji nisu potrošni, no za koje ipak postoji mogućnost da će se, nakon isteka razdoblja pod jamstvom, zbog kontinuirane uporabe istrošiti ili pokvariti, moraju biti lako dostupni kako bi ih ovlaštena osoba ili specijalizirani postprodajni servisni centar sa sjedištem u Europskoj uniji, mogao zamijeniti ili popraviti.

Sastavljeno u Bruxellesu 23. travnja 2008.

Za Komisiju
Meglena KUNEVA
Članica Komisije

[1] SL L 171, 7.7.1999., str. 12.